

[Socialministeren.]

de forhold, det ærede medlem omtalte. Det skal jeg nærmere overveje.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Petra Petersen* til socialministeren:

„Finder ministeren det ikke betimeligt på grund af de herskende afsætningsvanskeligheder for smør at foranledige, at man i offentlige institutioner anvender smør til bordbrug?“

Petra Petersen: Der føres jo i denne tid en kampagne for at øge det hjemlige forbrug af smør. Årsagen kender vi: det er afsætningsvanskeligheder og de overfyldte lagre. Men bortset herfra kan det ikke være rigtigt, at man i et land som Danmark ikke i højere grad anvender vore gode landbrugsprodukter. Ingen er i tvivl om værdien af smør, mælk, æg og ost; det er stoffer, der er nødvendige i vor ernæring. På denne baggrund finder jeg det naturligt, at de offentlige institutioner viser et godt eksempel og anvender smør i stedet for margarine til bordbrug. Nu ved jeg vel, at den højtærede socialminister ikke bestemmer ude i kommunerne, og at skolebespising, børneinstitutionerne, alderdomshjemmene, sygehusene og lignende sociale foranstaltninger er kommunale eller amtsforetagender, men der findes jo statsinstitutioner, og her tænker jeg bl. a. på kasernerne. De sorterer ikke under den højtærede socialminister, og det gør vore hospitaler heller ikke, men ministeren kunne prøve at tale med sine kolleger derom. Staten kunne påvirke kommunerne ved et godt eksempel, hvis den selv gennemførte denne reform i statsinstitutionerne.

Derfor har jeg stillet det spørgsmål til den højtærede socialminister, om ministeren ikke finder det betimeligt på grund af de herskende afsætningsvanskeligheder forsmør at foranledige, at man i offentlige institutioner anvender smør til bordbrug.

Socialministeren (Bomholt): Der anvendes i nogen udstrækning smør i de institutioner, hvis udgifter fuldt ud afholdes af staten. Yderligere smørforbrug vil medføre betydelige udgifter, og jeg har endnu

ikke kunnet danne mig et tilstrækkelig klart overblik herover. Det er jo, som det ærede medlem udtalte, ikke blot socialministeriets institutioner såsom forsorgen for børn, for blinde, for åndssvage o. s. v., der berøres heraf, men også andre ministeriets institutioner, f. eks. hospitalerne, og det ærede medlem omtalte kasernerne. Alle disse institutioner indgår i billedet, og hertil kommer en række kommunale institutioner: alderdomshjem, plejehjem o. s. v., og kommunale ordninger såsom skolebespisingen. På disse sidste felter kan staten ikke være eneafgørende faktor, men det må vistnok indrømmes, at statens beslutning let bliver et bindende eksempel. Der er fra alle sider i salen sympati for den aktion, som landbruget i en vanskelig situation har iværksat, og som også har påvirket det ærede medlems følelser. Men jeg er på nuværende tidspunkt afskåret fra at udtale mig om resultatet af de undersøgelser, der er i gang.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring og i lov om offentlig forsorg. (Om udvidelse af dagpengehjælpen før og efter en fødsel til at omfatte alle arbejdende kvinder med indtægt under sygekassegrænsen) [af Ragnhild Andersen m. fl.]

Valgt blev: *Edel Saunte, Nina Andersen, Kaj Andresen, Hjortnæs, Mørk, Viola Nørlov, Sofie Pedersen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Gudrun Bjørner, Søren Andersen, Henry Hansen, Krogh, Lorentzen, Paabøl, Gertie Wandel, Clausen (Olufskjær) og Ninn-Hansen.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om nedsættelse af en trustkommission [af Weikop m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1263, fremsættelsen i tidenden sp. 2793).

Lovforslaget sættes til forhandling.